

ลิตพระถอ

ให้พี่น้อง เราจะให้มันให้แล้ว ทุกกระแบ่งหน้าใจ วอนเท่าใดก็ตี
 ปืนธรณีนาคฉีพัง ย่าไปยั้งวงย่า ว่าแก่หมู่ทกล้ำทหาร ข้าผู้
 ชำนาญผู้ใหญ่ ไส่กลัวว่าท่านให้ ธิให้ไว้เปนนารถู ตุ
 จะให้สูญทั้งหลายฆ่า ว่าผู้ดูชาดูแคลน แหนความเราจงมิต
 ปิตความเราจงท้าว ใครให้รู้ความข้า จะทำทัณฑ์ถึงขนาด
 ตาบปากทองม้วย ด้วยบยาคำเรา เขาก็รับพระราชฎีกา
 ชั้นอาสาศร้าว ท้าวธิดาชำตุ เล่ห์กลดูจะเอา เขาก็ลอบ
 แต้กั้นกัน ครั้นราตรีก็กสงัด เขาก็สัพสามรอบ ล้อมเขต
 นิเวศเว้ง ขังบให้คนเข้าออก เขาก็บอกแก่นายแก้ว
 นายขวัญ สองพี่น้องยังจอมกษัตริย์ ทูลระหัดทุกประการ
 ภูบาลยืมเข็มหัว บมิกลัวเร่งองอาจ ตุจจุราชไกรสิทธิ์
 ครวี่อาวุธภูพล ทนนายแก้วนายขวัญ ชั้นอาสาเจ้าหล้า
 เสือเข้าแจ้งใจถวาย ขอท่ายก่อนพระองค์ สองอนงค์อนุช
 นั้ฉมศิรามพุกกับบาท ให้ธิดาชาสาส ธิก็โลมบงกษกษัตริย์
 สองภักวะคืออย่าตกใจ บเปนไต ณ สองศรี มีพระสาสน
 ชมชัว ค่อยยืมหัวเหล็กนพดาง สองนางจึงชมชื่น ยื่นใจจริง

ลิลิตพระลอ

บมิช้ำ เผื่อข้าก็กษัตริย์ชาติ ใจบมิขลาดกลัวตาย บมิเอา
 ชายอื่นเป็นคู่ บมิอยู่ให้ไท่ทุกข์ บมิอยู่ให้ข้าดูแคลน ครั้น
 พระเมื่อเม่นเมืองฟ้า เผื่อข้าตายตามราช พระบาทอย่า
 อาไโดย สองเปลื้องสไบช้ำซ่อน ทรงผ้าอ่อนร้อนคาบ อยู่
 ทราบข้างจอมกษัตริย์ บัดนางโรยเลนางริน ชื่นชมใจเชื่อแท้
 แม้สามกษัตริย์สุ่ฟ้า เผื่อจะเป็นข้าผู้ใด ใครเขาจะเกรงจะขาม
 ขอตายตามเจ้าตน อยู่เมืองบนด้วยไท่ ้วยศให้คนชม ถวาย
 บังคมนฤเบศร์ สองแปรเพศดูจชาย ท่มเสือกทรายคาบง่า นาง
 รื่นรำไปสุ่ อยู่ด้วยนายแก้วฝ่ายขวา นางโรยมาด้วยพลัน
 อยู่ด้วยนายขวัญฝ่ายซ้าย บมิฝ้ายจากเจียนกัน เห็นอัศจรรย์
 จอมราช พระบาทเสด็จอยู่กลาง สองนางแนบสองข้าง เจ้าข้าง
 จวบสองศรี สองกษัตริย์จวบท้าว สองนายนำวสองนาง กอดกัน
 พलगชมเชย มินานเลยเขาเข้า เเท่าถึงทวารปราสาท นายแก้ว
 ฟาดดาบฟัน นายขวัญแทงสุ่ศทาว ลาวฝูงข้าพ่ายหนี ตีกัน
 บิ่ขั่นคลุก ท้าวรุกรุกโรมฟัน ตายทับกันกลากลาค หัวขาด
 ตกเป็นกลุ่ม เขาเร่งทุ่มหินผา ตากันเข้าระเร้ง ไม้ไล่แห่ง
 ฝ่าทลาย ส่วนสองนายพิ่เสียง รำร่อนรับอยู่เพียง ตั้งข้างเมามัน ฯ